

Lauda sepulcral encastada

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Lauda sepulcral encastada al mur tester est de l'església de Sant Miquel de Turbians
Emplaçament	Al tester de l'església de Sant Miquel. 30 min. A peu des del mirador en marques verd i blanc.
Alçada:	1250
Coordenades:	
Latitud:	42.24647
Longitud:	1.80411
UTM Est (X):	401342
UTM Nord (Y):	4677834

Classificació

Número de fitxa	08093 - 169
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Barroc
Segle	XVII
Any	1685
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Integrat a la fàbrica de l'església però sotmès a les inclemències meteorològiques
Protecció	Inexistent
Número inventari	Sí. IPA. 3344
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Titular:	08092A007000230000YT
Fitxes associades:	

Autoria de la fitxa Pere Cascante i Torrella

Data de registre de la fitxa: dt., 10/12/2019 - 01:00

Descripció

Encastada a sota el pinyó del mur tester est d'el'església de Sant Miquel de Turbians i tapiant una antiga obertura hi ha una antiga lauda sepulcral que procedeix d'alguna de les inhumacions del cementiri. Es tracta d'un bloc rectangular d'uns 50 x 50 cm. On hi ha la següent inscripció. "ANI 1685/TE SEMPRE PE/R DE PORT QUE/CAMINES A LA/MORT" (Tingues sempre per fita que camines a la mort). Es tracta d'un element reaprofitat ja que pareda una obertura del primer pis de la sagristia.

Història

Antiga parròquia del nucli de Gisclareny consagrada el 948 pel bisbe Guisad II d'Urgell que va consagrar les esglésies de Paradís; Sant Miquel apòstol (actual), Sant pere (sant Pere del Grau) i Sant Andreu (Gréixer?) al lloc de Paradís dins el comtat de Cerdanya " van ser reedificades per homes del terme, això és: Estefred, prevere, amb el seu germà Sentane i l'abat Dacone" (Cebrià Baraut, C ; 1978. Urgellia I; 1979, Urgellia II, 1981 Urgellia IV , 1982 Urgellia V, 1983 Urgellia VI i 1988 Urgellia IX). Segons SPAL (SPAL, 2013) es tractava de tres altars dins una mateix esglési. Nosaltres tendim a pensare n tres edificis diferents, doncs les alienes de Sant pere i de Sant Andre es troben en llocs propers L'edifici actual va correspondre amb una de les possessions del monestir de Sant Llorenç prop Bagà i cap a l'any 1290 la trobem situada en les possessions dels barons de Pinós dins el terme del seu castell que tenien a Gisclareny " in castro nostro de Gisclasen et in tota parrochia S. Michaelis de Turbians" a través de documents que fan referència a donacions que els vassalls feien als seus senyors. Durant la baixa edat mitjana la rectoria de Turbians va ser objecte d'alguns conflictes entre els rectors que hi residien degut a la insuficiència de les seves rendes (Serra i Vilaró, J, 1989 Baronies llibre IIII) .Consta que el 1313 l'església va ser visitada pel canonge urgellenc "Galceran Costa" que va trobar que estava ben servida. Cal destcara que al 1326 auesta església va quedar arendada per 3 anys consecutius per un tal jaume Martí per tal que hi fes residència contínua amb els clergues i la seva fsmília " acostumada"i s'encuidés de sembrar les terres, pagar el delme del bisbe i atendre els serveis d'aquesta església i també les sufraganies que en depenien (Escriu, Preixens i Maçaners). Aquest document ens dona a entendre que en aquest període al lloc hi havia una petita comunitat de clergues. Amb la crisi baix medieval el lloc es deuria despoblar de forma notable, però sense quedar abandonat ja que el 1575 hi ha una visita pastoral on s'examinen les fonts baptismals, les crismeres missals ordinaris, ares, campanes i tot un seguit d'objectes i es va demanar que els parroquians bastíssin una nova rectoria. El 1587 una nova visita pastoral es va podrmcomprovar com malgrat estigués feta la volta (recinstruida) no s'havia cobert en llosa i teula. El 1593 la parròquia de Sant Miquel passava a dependre del bisbat de Solsona. Atès l'augment d'importància del barri del Roser amb l'església de Santa Maria va desplaçar el centre de poder a la zona del Roser. El gran distanciament entre els diferents habitants del terme entre veïnats ocasionà fortes disputes per determinar quina havia de ser l'església parroquial ja que uns defensaven la parroquialitat a Sant Miquel, mentre que els altres defensaven el nou centre de poder. Arrel d'una tempesta de vent es va esfondrar el campanar de Sant Miquel i els veïns i feligresos en costejaren un de nou on hi varen vler col·locar una campana que al final va ser instal·lada al campanar del Roser (Martín, 2005. P. 29). El 1752 es va signar una concòrdia on s'acordava la celebració de misses a Sant Miquel i al Roser. Tot i així la documentació parroquial (Martín, 2005) ADS carpeta Gisclareny centralitza els anys posteriors la parròquia al Roser de manera que Sant Miquel va anar perdent importància.

Consta que a principi de segle XX (1813) es van fer algunes reformes com seria la construcció del rellotge de sol a la façana de migdia, el 1803 i es deuria reformar l'altar major. És en aquest període quan es deuria bastir la sagristia de dues plantes i es van unificar les dues cobertes en una de sola. Durant el primer terç del segle XX l'església es va convertir en sufragania de la Mare de Déu del Roser i l'antiga rectoria va passar a amns particulars amb el nom de "Cal Campaner". La guerra civil va fer desaparèixer els objectes de culte i imatges i a la dècada dels '40 es va abandonar de forma definitiva i només es celebrava ofici el dia de Sant Miquel (8 de maig) i el 29 de setembre coincidint amb Sant Gbriel i Sant Rafael. Va ser en aquest matix moment quant l'habitant de Cal campaner va pintar l'interior en color blau clra i va fer-hi posar una nova campana "Micaela". Poc temps després la casa va quedar deshabitada. No vaser fins el novembre de 1998 que l'alcalde de la població Joan Tor sol·licitava a la Diputació de Barcelona suport econòmic per a la restauració de la volta d el'església ja que amenaçava en caure. Prèvimanet el bisbat de Solsona havia negociat un conveni de cessió de l'església per 30 anys amb l'ajuntament per a poder portar a terme la seva restauració. Poc temps després es va emprendre un estudi històric i arquitectònic i el 29 de novembre de 1999 l'arquitecte i cap de servei de Patrimoni Arquitectònic Local comunicava a la població que s'emprenia la restuaració de la coberta del campanar la qual es va portar a terme l'any 2000 i entre el setembre de 2004 i gener de 2005 es va fer la restuaracio de la coberta de l'església, així com la reparació del cor de fusta. Actuaument es troba en bon estat i integrat en un programa de visites culturals en el denominat "Visisites a monuments restaurats per la diputació de Barcelona" on es fa difusió a través d'un opuscle genèric que inclou altres monuments retaurats perl mateix Servei a la comarca del Berguedà, destcant la veïna església de Sant Martí del Puig.

Bibliografia

- BARAUT, C ; (1978) "les actes de consagració de les esglésies del bisbat d'Urgell". Urgellia I; BARAUT, C (1981) "Els documents de l'any 1010-1035 a l'arxiu capitular de la Seu d'Urgell". Urgellia IV; BARAUT, C (1982) "Els documents de l'any 1036-1050 a l'arxiu capitular de la Seu d'Urgell". Urgellia V. BARAUT, C (1983). " Els documents de l'any 1051 a 1075 a l'arxiu capitular de la Seu d'Urgell" a Urgellia VI. BARAUT, C (1988-89) "Els documents dels anys 1101-1150 a l'arxiu capitular de la Seu d'Urgell". Urgellia IX;
- CABALLÈ I CANTALAPIEDA, F (1995). Les tres-centes cases de Gisclareny. Albí;
- CIMA I GARRIGÓ, F (1997) Converses amb l'ermità de Sant Miquel de Turbians. Terrassa;
- CIMA I GARRIGÓ, F (1998). Primavera a Sant Miquel de Turbians. Terrassa;
- CIMA I GARRIGÓ, F (1994), Retorn a Sant Miquel de Turbians. Terrassa;
- MARTIN, E (2005 Una mirada sobre la història de Gsclareny.P.15, P.32, 33.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari de Patrimoni arquitectònic (IPA). Fitxa núm. 3334; SERRA i VILARÓ , J (1989). Les Baronies de Pinós i Mataplana. Investigació als seus arxius. Llibres I, II i III. Centre d'estudis baganesos;
- ADCU. Acta de consagració de Sant Miquel Turbians (inèdit),
- DDAA. (2014). "Església de Sant Miquel de Turbians. Gisclareny". Restaurar o reconstruir. Actualcions del Servei de Patrimoni Arquitectònic Local en els monuments . Memòria SPAL 2010-2012. P.273-280.

